

Conni și poneiul preferat

O poveste de Liane Schneider
cu ilustrații de Eva Wenzel-Bürger

Oradea, 2025

Conni își adună echipamentul de călărie. Pantalonii, cizmele și cravașa sunt deja pregătite. Dar oare unde este toca? Atunci sună soneria.

E Ana, prietena lui Conni, care o însoțește azi la călărie. Conni i-a tot povestit cu entuziasm despre poneiul Flecki, pe care învață să călărească.

În cele din urmă, Conni găsește toca în coșul motanului Miau. I-o pune Anei pe cap.

– Este la fel de tare ca și casca mea de biciclist! se minunează Ana. Îți protejează capul în timpul căderii.

Mama le duce pe Conni și pe Ana la grajduri.

– Poate și Ana să se uite la ponei? o întreabă Conni pe Silke, instructora ei de echitație. Te rog! Vreau să îi arăt grajdul. Și pe Flecki! Și pe toți poneii! Și caii de pe pășune! Și cum se călărește! Silke râde și spune da.

Conni îi arată Anei mai întâi grajdul. Miroase dulce a fân și paie, dar și a cai și bălegar. Poneii stau în boxele lor și se uită peste ușile de lemn nu foarte înalte. Flecki fornăie încântată, când o vede pe Conni. Ana are voie să mângâie iapa. Pielea de deasupra nasului este foarte moale.

